

ДЕПАРТАМЕНТ КУЛЬТУРИ І ТУРИЗМУ
ХАРКІВСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ ДЕРЖАВНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ
ОБЛАСНИЙ ОРГАНІЗАЦІЙНО-МЕТОДИЧНИЙ ЦЕНТР
КУЛЬТУРИ І МИСТЕЦТВА

**ТРАДИЦІЙНА КУЛЬТУРА
В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ:
ПЛАТФОРМА ДЛЯ МІЖКУЛЬТУРНОГО
ТА МІЖРЕГІОНАЛЬНОГО
СУСПІЛЬНОГО ДІАЛОГУ**

Матеріали науково-практичної конференції

22-23 травня 2015 року

Харків – 2015

УДК 008:316.73](043.2)
ББК 71.045я431
Т65

Редакційна колегія:

Л.Г. Омельченко – директор Обласного організаційно-методичного центру культури і мистецтва, заслужена артистка України

О.Г. Бугайченко – завідувач відділу інноваційних культурних проєктів та міжнародного співробітництва Обласного організаційно-методичного центру культури і мистецтва

Н.М. Роман – доцент, кандидат педагогічних наук

Адреса редакційної колегії: 61002, Україна, м. Харків, вул. Пушкінська, 62;
Обласний організаційно-методичний центр культури і мистецтва.
Тел +380 (57) 700-26-62

Т65 Традиційна культура в умовах глобалізації: платформа для міжкультурного та міжрегіонального суспільного діалогу. Матеріали науково-практичної конференції (22-23 травня 2015 року). – Харків, 2015.– 274с.

Збірку присвячено актуальним проблемам сучасної традиційної культури, які було висвітлено в ході роботи науково-практичної конференції «Традиційна культура в умовах глобалізації: платформа для міжкультурного та міжрегіонального суспільного діалогу», що відбулася в м. Харкові 22-23 травня 2015 року.

У представлених тезах та доповідях окреслено сучасні підходи до міжкультурного та міжрегіонального діалогу з позицій мистецтвознавства, історії, філософії, педагогіки та культури. Виявлено й обгрунтовано шляхи ефективного застосування традиційної культури в сучасному глобалізованому суспільстві. Окрему увагу приділено питанням взаємопроникнення та взаємозбагачення національних культур в історичному вимірі. В конференції взяли участь провідні науковці та досвідчені фахівці з різних регіонів України, а також із Молдови та Росії.

Для широкого кола дослідників, практиків, а також усіх тих, хто цікавиться проблемами національного усвідомлення та самоідентифікації, перспективами розвитку традиційної культури та її ролі в міжкультурному та міжрегіональному суспільному діалозі.

Матеріали друкуються в авторській редакції з незначними коректорськими правками українською та російською мовами.

УДК 008:316.73](043.2)
ББК 71.045я431

Обласний організаційно-методичний центр культури і мистецтва, 2015

С.В. Виткалов,

кандидат мистецтвознавства,
доцент кафедри культурології і музеєзнавства
Рівненського державного гуманітарного
університету

Ф.Ф. Васечко,

директор КЗ «Рівненський обласний центр
народної творчості»
Рівненської обласної ради
м. Рівне

ПРОБЛЕМИ ІСНУВАННЯ ТРАДИЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ В СТРУКТУРІ МІЖКУЛЬТУРНОГО ТА МІЖРЕГІОНАЛЬНОГО ДІАЛОГУ

Сучасні суспільно-культурні умови вимагають нових підходів до багатьох традиційних речей, що впродовж років залишалися незмінними в суспільній свідомості. До таких належить зміна погляду зі всіма наслідками, виходячи з цього постулату, до сфери культури й, зокрема, питань існування клубної галузі.

Не зупиняючись на загальновідомих і багаторазово акцентованих проблемах, спробуємо окреслити найбільш актуальні завдання, без вирішення яких будь-які розмови про оптимізацію діяльності галузі, спроби залучити якісні кадри до сфери культури, на нашу думку, залишаться нездійсненими намірами. Отже:

- якщо клубна мережа збережена, то потрібно мати хоча б якісь конкретні орієнтири стосовно її подальшої долі. Йдеться про розробку методологічних питань, серед яких найбільш важливими є професіограма клубного працівника, до розробки якої ще, здається, ніхто і не приступав. Тим більше, що не зовсім зрозуміло, хто саме має цю модель чи професіограму розробляти. У той же час, є незаперечним фактом та істина, що лише чітко знаючи кого саме і хто саме повинні готувати в нашій достатньо розлогій мережі спеціальної освіти (коледжах, училищах культури і мистецтв, інститутах мистецтв чи інших ВНЗ різних рівнів акредитації) і що саме ця людина повинна там робити. Лише маючи уявлення про предмет дослідження, можна спробувати досягти якогось прогнозованого результату. З іншого боку, повинна бути наявною також достатньо конкретна

інформація про те, а що таке клуб у сучасному розумінні цього слова, виходячи не зі словникових визначень, а конкретних реалій сучасної України, в якій цей клуб повинен діяти і, беззаперечно, повинен також приносити користь цій державі, забезпечуючи продуктивне дозвілля її громадян. Яким має бути цей клуб і стосовно зовнішнього вигляду, і стосовно наповнення змісту його діяльності;

- хто і де (в яких саме навчальних закладах) має його готувати (на сьогодні жоден ВНЗ України III-IV рівнів акредитації не здійснює прийом на спеціальність «Народна художня творчість», яка є, на нашу думку, найбільш оптимальною для підготовки кадрів галузі. Зрозуміло, що повинен бути переглянутий її минулий зміст);
- потрібна паспортизація в мережі, на підставі якої й можливо мати реальні дані стосовно того, які кадри, в якій кількості мають бути підготовлені хоча б на найближчу перспективу;
- необхідно створити також координаційний центр із випуску спеціальної методологічної та методичної літератури (хоча б за зразком колишнього Всесоюзного науково-дослідного інституту культури, що функціонував із 1969 року у м. Москва), в якій би концентрувалася теоретична думка на предмет моделі сучасного клубу, форм і методів вивчення розмаїття запитів, ціннісних орієнтацій тощо потенційних відвідувачів мережі закладів культури, розробки багатьох інших, у т.ч. і прикладних питань як функціонування галузі, так і різних видів чи жанрів самодіяльного (аматорського) мистецтва;
- налагодження випуску спеціалізованих періодичних часописів (хоча б рівня колишніх «Культурно-просветительная работа» та «Клуб и художественная самодеятельность», зміст яких, зрозуміло, має бути відповідним сучасній ситуації і в галузі, і в країні). Кошти на його видання можна віднайти через організацію передплати, як це здійснюється, приміром, із газетою «Освіта». Адаже мережа клубних закладів фактично збережена і управління (райвідділи культури чи ОЦНТ) могли б це взяти на себе. Відповідні теоретичні розробки могли б забезпечити співробітники ХДАК, НАКККіМ, КНУКіМ, РДГУ та ін. До розробки подібної проблематики з радістю підключиться й чимала група педагогів-фахівців, що працюють на педагогічних спеціальностях ВНЗ III-IV рівнів акредитації, в яких культурно-дозвіллева діяльність залишається важливою складовою організації творчої самореалізації майбутніх випускників;

- це стосується й друку періодичних методичних видань рівня «Сьогодні на клубній сцені», «Молодіжна естрада», назви в даному випадку є суто технічними, де б розміщувалися практичні поради для сучасних співробітників галузі в усьому їх розмаїтті;
- налагодити ефективну практику перепідготовки фахівців галузі. Наявна сьогоднішня система не відповідає жодним параметрам, як стосовно термінів проведення, так і змістовної її складової;
- повернутися до практики організації цільового прийому студентів (хоча б заочної форми) на умовно названу нами спеціальність «Народна художня творчість», яка є сьогодні у ВНЗ I рівня акредитації. Адже, приміром, у Рівненській області у сільській місцевості, за даними управління культури і туризму ОДА, знаходяться 672 клубних заклади, в яких культурно-освітню діяльність здійснює 851 працівник [1], тобто в середньому по області на один сільський заклад культури припадає 1,26 працівника. При такій кількості працюючих здійснити будь-яку якісну діяльність фактично не можливо. Адже це переважно директор, задіяний на повну ставку та 0,25 – художній керівник (або, скоріше за все, бухгалтер). Якісний склад працюючих також бажає кращого: повну вищу освіту (без конкретизації фаху) мають лише 170 осіб, тобто майже 20% працюючих [1], причому слід врахувати, що підготовку кадрів із повною вищою фаховою освітою, тобто за спеціальністю «Народна художня творчість», сьогодні в Україні може здійснювати лише КНУКіМ, принаймні, має на це ліцензію (в якому не навчається жоден із представників Рівненщини) та, частково, кафедра культурології і музеєзнавства РДГУ. Із середньою спеціальною, чи як сьогодні прийнято зазначати, – базовою вищою освітою, працює 425 осіб, що складає понад 49 % [1]. Це, будемо сподіватися, люди, які у переважній більшості повинні мати хоча б училище (коледж) культури. Однак точної (якісної) статистики стосовно фахового рівня немає. Ще 90 осіб мають неповну вищу освіту (без зазначення її спрямування) [1]. Отже, 260 співробітників (майже 31%) із 851 у сільській місцевості Рівненщини не мають вищої освіти зовсім. Тому вести мову про їх ефективну роботу проблематично. І тотожна ситуація спостерігається по всій країні;
- потребує з'ясування також сутність методичної діяльності на рівне ОЦНТ і Управління культури ОДА: хто і за що повинен відповідати, скільки цих відповідальних має бути, чим вони також повинні займатися тощо;

- розробка нових критеріїв діяльності працівника культури (клубів, управлінь чи райвідділів культури, методичних служб тощо), за якими має проводитися його атестація;
- потребує відродження практика проведення нарад для фахівців галузі, де б подібні питання ставали предметом детального обговорення.

Одним словом, якщо країна вважає клуб соціально цінним закладом, то ставлення до нього повинно бути докорінно зміненим уже сьогодні. Адже вільний час людини об'єктивно збільшується, утім його якісним наповненням професійно мало хто займається.

ЛІТЕРАТУРА

1. Результати проведення регіонального етапу Всеукраїнського огляду-конкурсу клубних закладів у сільській місцевості: [поточний архів КЗ «Рівненський обласний центр народної творчості» Рівненської обласної ради за 2014 р.]. – Рівне, 2015. – С. 1-4.
-

А.Ф. Гапанович,
директор Харківського театра
для дітей і юношества

ПУСТЬ НАС ЗАКРУТИТ «СЕРПАНТИН»

*«Будущее формируется в настоящем,
а настоящее – это дети и молодёжь!»*

Разрабатывая стратегию своего развития, несколько лет назад Харьковский театр для детей и юношества определил для себя, что разнообразные формы общения со зрителем, в любых своих проявлениях, в любых своих воплощениях всегда будут нацелены на то, чтобы зритель смог ощутить в себе необходимость реализации своих возможностей зрительских, творческих и человеческих. И совсем не важно, сколько этому зрителю лет – 5, 15, 25 или 70. Поэтому кроме самого важного своего направления, на которое обращена вся работа нашего коллектива – создание высококачественного драматического спектакля, активно работают множество детских и взрослых творческих проектов: «Театр на колёсах», конкурс рисунка «Мой любимый спектакль», экскурсии по театру и творческие встречи, «Азбука театра» и «Экскурс в историю спектакля», «Театральные игры» и «Мастер-классы по театральному искусству», конкурс «Это значит настоящий верный друг», «Развивающие программы по профессиональной ориентации» и «Взрослый четверг в ТЮЗе».

А зачем, спросите вы, все это в драматическом театре, пусть даже и для детей? Мы не раз слышим размышления скептиков от драматического искусства, что в театре достаточно только ставить хорошие спектакли, а всё, что вокруг – напускное. Мы с этим категорически не согласны. Своего зрителя надо не просто влюбить в театр, что в результате само по себе и не плохо, а в общем-то совсем наоборот. Но мы-то, как театр, хотим идти вперёд, не правда ли? А зритель пусть только любит и всё?.. Нет! И ещё раз нет! Зритель должен идти вперёд с театром, познавая его загадки и вместе с ним разгадывая тайны великого драматического искусства.

23 декабря 2014 года зрителей, пришедших в Харьковский ТЮЗ на спектакль «Синдбад-мореход и медный город» удивило не совсем обычное действие, развернувшееся на сцене перед закрытым

ЗМІСТ

Н.Л. Акімова

ОПАНУВАННЯ НАРОДНИМИ РЕМЕСЛАМИ ТА ВИВЧЕННЯ
ТВОРЧОГО ДОРОБКУ НАРОДНИХ МАЙСТРІВ ЯК КОМПОНЕНТ
ЗБЕРЕЖЕННЯ І РОЗВИТКУ ТРАДИЦІЙ ОКРЕМОЇ МІСЦЕВОСТІ
В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ..... 3

С.А. Бахтіна

ЗБЕРЕЖЕННЯ ОБ'ЄКТІВ КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ:
ІСТОРИЧНИХ НЕКРОПОЛІВ, ПОХОВАНЬ ВИДАТНИХ ДІЯЧІВ
СЛОБОЖАНЩИНИ – ОДНА З ГЛОБАЛЬНИХ ПРОБЛЕМ
СУЧАСНОСТІ..... 6

Н.О. Борисенко

ДІАЛОГІЧНИЙ ПІДХІД У ВИХОВАННІ ТА ПЕРЕВИХОВАННІ
ПІДЛІТКІВ У ВІТЧИЗНЯНІЙ ПЕДАГОГІЦІ У 20-30-ТІ РОКИ
XX СТ..... 12

М.П. Верхівська

КОНКУРЕНТНА ПЕРЕВАГА МУЗЕЇВ У ЗБЕРЕЖЕННІ СКАРБІВ
ТРАДИЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ 15

С.В. Виткалов, Ф.Ф. Васечко

ПРОБЛЕМИ ІСНУВАННЯ ТРАДИЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ В
СТРУКТУРІ МІЖКУЛЬТУРНОГО ТА МІЖРЕГІОНАЛЬНОГО
ДІАЛОГУ 19

А.Ф. Гапанович

ПУСТЬ НАС ЗАКРУТИТ «СЕРПАНТИН»..... 23

Л.Ю. Глазкова

ЗБЛИЖЕННЯ КУЛЬТУР ПІД ЧАС АТО 26

Л.О. Гонтаренко

КУЛЬТУРА ЯК ЧИННИК ВПЛИВУ НА СУСПІЛЬСТВО 30

В.Л. Григоренко

ДОСВІД РОБОТИ КАБІНЕТІВ МУЗИКИ ТА ЕСТЕТИЧНОГО
ВИХОВАННЯ У ПЕДАГОГІЧНИХ ІНСТИТУТАХ УКРАЇНИ У
ДРУГІЙ ПОЛОВИНІ ХХ СТ. 32

В.К. Григорян ФОРМУВАННЯ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ ОСОБИСТОСТІ В ГЛОБАЛІЗОВАНОМУ СУСПІЛЬСТВІ	34
М.О. Давидова РОЗВИТОК ХУДОЖНІХ ОСОБЛИВОСТЕЙ ГОНЧАРСТВА ЛІВОБЕРЕЖНОЇ УКРАЇНИ НАПРИКІНЦІ ХІХ – НА ПОЧАТКУ ХХ СТОЛІТЬ	36
О.І. Дацко КУЛЬТУРНА ОСНОВА РОЗВИТКУ ДЕРЖАВИ.....	38
О.Є. Євсєєва ВИКОРИСТАННЯ КЛАСИЧНОЇ СПАДЩИНИ УКРАЇНСЬКОГО ДЕКОРАТИВНО-ПРИКЛАДНОГО МИСТЕЦТВА ХVІІ-ХVІІІ СТОЛІТЬ В ТВОРЧОСТІ ГРИГОРІЯ ГУСАКА.....	46
Т.В. Єлагіна УКРАЇНСЬКЕ НАРОДНЕ МУЗИЧНЕ МИСТЕЦТВО ЯК ЗАСІБ ВЗАЄМОЗБАГАЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНИХ КУЛЬТУР.....	53
О.А. Желтобородова ОСНОВНІ АСПЕКТИ МУЗЕЙНОЇ ПРЕЗЕНТАЦІЇ ТЕМАТИКИ УКРАЇНСЬКОГО КОЗАЦТВА НА ВИСТАВКАХ ТА ЕКСПОЗИЦІЯХ ХАРКІВСЬКОГО ІСТОРИЧНОГО МУЗЕЮ	56
В.П. Жуков МЕТОДИ РОБОТИ З ШКІЛЬНИМ ОРКЕСТРОМ НАРОДНИХ ІНСТРУМЕНТІВ.....	61
В.П. Жукова ЗДІЙСНЕННЯ ПРОЕКТУ «КУЛЬТУРА ХАРКІВЩИНИ» НА ОСНОВІ ВІЛЬНОГО ПРОГРАМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ «GRINSTONE».....	64
О.Л. Завірющенко ТЕРМІНИ НА ПОЗНАЧЕННЯ МОЛОДИХ У ЛІНГВОПРОСТОРІ УКРАЇНСЬКОГО ВЕСІЛЛЯ.....	66

Г.Н. Карнаушенко, Л.О. Панасенко «НЕПЕРЕКЛАДНІСТЬ» ЄВРОПЕЙСЬКИХ ТЕРМІНІВ ЕСТЕТИКИ У СВІТЛІ ТЕОРІЇ О.О. ПОТЕБНІ	72
Л.М. Кириченко РУШНИКИ СЛОБОЖАНЩИНИ.....	79
С.М. Клімакова ПІДГОТОВКА ІНОЗЕМНИХ СТУДЕНТІВ ДО РОБОТИ В ДИТЯЧИХ ОЗДОРОВЧИХ ТАБОРАХ У КОНТЕКСТІ РОЗВИТКУ МІЖКУЛЬТУРНИХ КОМУНІКАЦІЙ.....	83
С.П. Коновалова ВПЛИВ ПРАВОСЛАВНОГО ДУХОВЕНСТВА НА СТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТОК ЕТНОГРАФІЇ В РОСІЙСЬКІЙ ІМПЕРІЇ ДРУГОЇ ПОЛОВИНИ ХІХ СТ. (УКРАЇНСЬКИЙ ФОКУС).....	86
Т.М. Костова СПИН «СЛОВА О ПОЛКУ ИГОРЕВЕ».....	92
С.М. Куделко ЭЛЕМЕНТЫ ТРАДИЦИОННОЙ НАРОДНОЙ КУЛЬТУРЫ В ЭКСКУРСИОННЫХ МАРШРУТАХ ПО СОВРЕМЕННОЙ СЛОБОЖАНЩИНЕ.....	94
І.Р. Куровська ДО ПИТАННЯ ВІДРОДЖЕННЯ ВИКОНАННЯ ОБРЯДОВИХ ПІСЕНЬ ЗИМОВОГО ЦИКЛУ В КРИМУ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ	97
І.О. Ларіна, Ю.В. Доля ПРОФЕСІЙНЕ САМОВДОСКОНАЛЕННЯ ЯК ЗАПОРУКА ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО ЗДІЙСНЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	102
О.В. Ліманська ВИХОВАННЯ ОСОБИСТОСТІ СТУДЕНТА В УМОВАХ РОБОТИ АНСАБЛЮ НАРОДНОГО ТАНЦЮ	104

В.А. Личковах МІЖРЕГІОНАЛЬНИЙ ДІАЛОГІЗМ КУЛЬТУРИ В СУЧАСНИХ ДЕРЖАВОТВОРЧИХ ПРОЦЕСАХ СОБОРНОЇ УКРАЇНИ	107
Ю.І. Лошков ВІТЧИЗНЯНЕ АНСАМБЛЕВЕ ВИКОНАВСТВО НА НАРОДНИХ ІНСТРУМЕНТАХ: ТРАДИЦІЇ ТА НОВАЦІЇ	113
О.А. Мкртічян ДИТЯЧИЙ ФОЛЬКЛОР ЯК ЗАСІБ НАВЧАННЯ	116
Є.О. Морєва ВІДОБРАЖЕННЯ ТРАДИЦІЙНИХ КУЛЬТУР У СВІТОВОМУ КІНЕМАТОГРАФІ	118
Л.І. Новикова ФОРМУЛЬНІ НАСПИВІ ВЕСІЛЬНОГО ЧИНУ В КОНТЕКСТІ СЛОБОЖАНСЬКОЇ ТРАДИЦІЇ	123
Н.П. Олійник ПИСАНКА – САКРАЛЬНИЙ АТРИБУТ КАЛЕНДАРНОЇ ОБРЯДОВОСТІ УКРАЇНЦІВ	131
М.А.Омаров РОЛЬ НАЦІОНАЛЬНО-КУЛЬТУРНИХ ОБ'ЄДИНЕНІЙ В ДОСТИЖЕННІ МЕЖНАЦІОНАЛЬНОГО МИРА И СОГЛАСІЯ	134
М.З. Осадца МІСЬКИЙ КРАЄВИД У ТВОРЧОМУ ДОРОБКУ ХУДОЖНИКІВ ІВАНО-ФРАНКІВЩИНИ ПОЧАТКУ ХХ СТОЛІТТЯ: ТРАДИЦІЙНІСТЬ ТА ІДЕНТИЧНІСТЬ	140
В.М. Осадча ДИНАМІКА ПОБУТУВАННЯ ФОЛЬКЛОРНОЇ ТРАДИЦІЇ ПІВДЕННОГО СХОДУ ХАРКІВЩИНИ	146
О.Г. Павлова МОТИВИ ТРАДИЦІЙ НАРОДНОГО РОЗПИСУ В ТВОРЧОСТІ А.І. МАТВІЄНКО	148

Х.С. Палій

ГАЛЕРЕЯ ЯК СОЦІОКУЛЬТУРНА ІНСТИТУЦІЯ..... 152

І.М. Палумбо Де Віво

ІСТОРІОГРАФІЯ, МЕТОДОЛОГІЯ ТА ДЖЕРЕЛЬНА БАЗА ПО
ТЕМІ ДИСЕРТАЦІЙНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ «СВІТ
ГУЦУЛЬЩИНИ І НАРОДНА КУЛЬТУРА ПРИКАРПАТТЯ В
МИСТЕЦЬКІЙ СПАДЩИНІ МИКОЛИ ВАРЕННІ» 154

О.М. Пантєлей

СПІВПРАЦЯ ХАРКІВСЬКОГО ІСТОРИЧНОГО МУЗЕЮ ІЗ
НАРОДНИМИ МАЙСТРАМИ ЯК ОДНА ІЗ ВАЖЛИВИХ ФОРМ
СПАДКОЄМНОГО РОЗВИТКУ ТРАДИЦІЙ СЛОБОЖАНЩИНИ
..... 162

А.В. Панченко

ЗАРОДЖЕННЯ ТА СТАНОВЛЕННЯ НАРОДНИХ МУЗЕЇВ НА
ХАРКІВЩИНІ..... 164

С.Є. Пахлова

РОЛЬ МУЗЕЇВ У СФЕРІ ОХОРОНИ НЕМАТЕРІАЛЬНОЇ
КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ: УКРАЇНСЬКИЙ ДОСВІД 170

Н.А. Плотнік

УЧАСТЬ У ФЕСТИВАЛЯХ ТА КОНКУРСАХ ДИТЯЧИХ
ФОЛЬКЛОРНИХ КОЛЕКТИВІВ ЯК ЗАСІБ МІЖКУЛЬТУРНОГО
ДІАЛОГУ 174

Т.В. Потапчук

НАЦІОНАЛЬНА КУЛЬТУРА В СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ... 177

Н.М. Роман

ЗМІСТ РЕПЕРТУАРУ МУЗИЧНОГО КОЛЕКТИВУ ЯК ЗАСІБ ДІЯ
МІЖКУЛЬТУРНОГО ДІАЛОГУ..... 179

В.Г. Рябчинский

РОЛЬ УЧРЕЖДЕНІЙ КУЛЬТУРИ В УСЛОВИЯХ СОЦІАЛЬНИХ
ПРЕОБРАЗОВАНИЙ..... 182

М.О. Семенова

ЕСТЕТИЧНЕ ВИХОВАННЯ МОЛОДОГО ПОКОЛІННЯ
ЗАСОБАМИ ДІЯЛЬНОСТІ З ВІДТВОРЕННЯ ТРАДИЦІЙНОЇ
КУЛЬТУРИ 187

В.В. Семенчук

РЕГІОНАЛЬНО-ЛОКАЛЬНИЙ ПІСЕННИЙ ФОЛЬКЛОР В
РЕПЕРТУАРІ НАРОДНОГО АМАТОРСЬКОГО КОЛЕКТИВУ
«СОФІЯ»..... 198

В.В. Сиромятникова

МОЖЛИВОСТІ НАРОДНОГО МИСТЕЦТВА У
НАЦІОНАЛЬНОМУ ВИХОВАННІ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ .. 201

Ю.О. Соловйова

КОЗАЦЬКИЙ ІДЕАЛ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ
САМОСВІДОМОСТІ (НА МАТЕРІАЛІ ІСТОРИЧНИХ ПІСЕНЬ ТА
БАЛАД)..... 203

О.М. Сошнікова

РОЛЬ МУЗЕЙНОЇ КОМУНІКАЦІЇ У СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ
..... 207

Ю.А. Степанченко

МЕТОДИ ТА ЗАСОБИ ТЕХНІЧНОЇ Й ПСИХОЛОГІЧНОЇ
ПІДГОТОВКИ ДИТЯЧОГО МУЗИЧНОГО КОЛЕКТИВУ ДО
ВИСТУПІВ НА ФЕСТИВАЛЯХ І КОНКУРСАХ 209

В.А. Сушко

ТВОРИ Т.Г. ШЕВЧЕНКА У КОЛЕКЦІЇ ХАРКІВСЬКОГО
ХУДОЖНЬОГО МУЗЕЮ 212

А.О. Фененко

ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ДЛЯ
ПРЕЗЕНТАЦІЇ НЕМАТЕРІАЛЬНОЇ КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ В
ЕКСПОЗИЦІЙНОМУ ПРОСТОРІ МУЗЕЮ 214

Г.Г. Фесенко

РОЛЬ МУЗЕЇВ У ФОРМУВАННІ КУЛЬТУРИ ПАМ'ЯТІ (НА
ПРИКЛАДІ М. ЧУГУЇВ ХАРКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ) 216

О.М. Філіпова

ПІДГОТОВКА АНСАМБЛЮ БАНДУРИСТІВ ДО ТЕМАТИЧНИХ
ВИСТУПІВ У МУЗЕЯХ ТА НА ВИСТАВКАХ НАРОДНОЇ
ТВОРЧОСТІ 219

М.І. Харламов

ПРОБЛЕМИ ДОСЛІДЖЕННЯ РІВНЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ
КУЛЬТУРИ СУЧАСНОГО СТУДЕНТСТВА 222

Л.А. Чабак

ТРАДИЦІЙНА КУЛЬТУРА В СУЧАСНОМУ
ГЛОБАЛІЗОВАНОМУ СУСПІЛЬСТВІ 224

Ю.Б. Чернієнко

ВЗАЄМОПРОНИКНЕННЯ ТА ВЗАЄМОЗБАГАЧЕННЯ
НАЦІОНАЛЬНИХ КУЛЬТУР НА ПРИКЛАДІ ПОЛЬСЬКОЇ
КУЛЬТУРИ..... 227

М.В. Чернявська

НАЦІОНАЛЬНЕ ВИХОВАННЯ ДОШКІЛЬНИКІВ ЗАСОБАМИ
МУЗИЧНОГО ФОЛЬКЛОРУ 232

В.Е. Чубова

ПРОТИВОПОСТАВЛЕНИЕ ЖЕНСКОЙ И ДОРОЖНОЙ
СИМВОЛИКИ В ПРЕДСТАВЛЕНИЯХ ЖИТЕЛЕЙ РУССКИХ СЁЛ
СЛОБОЖАНЩИНЫ НА МАТЕРИАЛЕ
ЭТНОЛИНГВИСТИЧЕСКОЙ ЭКСПЕДИЦИИ..... 234

Р.С. Шафран

МИСТЕЦЬКА ОСВІТА І НАЦІОНАЛЬНА МОДЕЛЬ ВИХОВАННЯ
..... 239

М.Б. Швед

КОМУНІКАТИВНІСТЬ ФУНКЦІЙ МУЗИЧНИХ ФЕСТИВАЛІВ 242

Н.О. Шевченко

ВІДВІДАННЯ МУЗЕЇВ ТА ВИСТАВОК ТРАДИЦІЙНОЇ
КУЛЬТУРИ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ
КУЛЬТУРИ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДНЗ..... 247

Л.Р. Шпирало-Запоточна ФЕСТИВАЛЬНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ЧИННИК ФОРМУВАННЯ НОВИХ ПЛАСТІВ ТРАДИЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ ТА МІЖРЕГІОНАЛЬНОГО СПІЛКУВАННЯ	249
М.М. Шуть ПИТАННЯ МЕТОДИКИ СТВОРЕННЯ СТУДЕНТСЬКИХ ВИХОВНИХ ЗАХОДІВ	252
І.М. Щербак РОЛЬ ВІДВІДУВАЧА У ФОРМУВАННІ МУЗЕЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	255
У.В. Щурко КУЛЬТУРА І ГЛОБАЛІЗАЦІЯ: ТРАНСФОРМАЦІЯ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ В СУЧАСНОМУ СВІТІ.....	261
С.В. Яковлев МУЗИКАЛЬНИЙ РЕПЕРТУАР КАК ФАКТОР ЭСТЕТИЧЕСКОГО РАЗВИТИЯ ШКОЛЬНИКА	263

Наукове видання

**ТРАДИЦІЙНА КУЛЬТУРА
В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ:
ПЛАТФОРМА ДЛЯ МІЖКУЛЬТУРНОГО
ТА МІЖРЕГІОНАЛЬНОГО
СУСПІЛЬНОГО ДІАЛОГУ**

Матеріали науково-практичної конференції

22-23 травня 2015 року

(Українською та російською мовами)

**Матеріали подаються в авторській редакції
з незначними коректорськими правками**

Відповідальна за випуск О.Г.Бугайченко
Дизайнер А.А.Хільковська

Гарнітура Times New Roman.